

Виходить у Львові
щодня (крім неділі і
гр. кат. свѣт) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: уліця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лишь франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жадане і за зло-
женем оплати поштової.

Рекламація
незанечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата

у Львові в агенції
дневників пасажа Гавс-
мана ч. 9 і в ц. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90

Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

Справа реконструкції кабінету. — Мадяри а Хорвати. — З балканського півострова. — Події в Росії і російсько-япанська війна.

В справі реконструкції кабінету одержала N. fr. Presse з Граца слідоуючу звістку: Тут єуть загально того погляду, що ще не надійшла пора реконструкції міністерства і що она таки не скорше буде залагоджена аж в пізній осени. Трудности будуть тут робити не так справи особисті як більше справи партійні. Скоро одна або друга партія німецької лівиці рішнить ся за коаліцією, то вже її буде ся знати її особу, котра з дотичної партії має одержати теку міністра. По вей імовірности настає не бавком часткова зміна кабінету Гавча, позаяк міністер залізниць др. Віттек уважає своє становище за сильно захитане і мабуть вжо в недалекім часі подасть ся до димісії. Недуга президента міністрів лиш оцінила справу димісії міністра залізниць, але не спинить єї. Кажуть, що тимчасовим управителем міністерства залізниць аж до часу іменованя нового міністра з членів парламенту стане шеф секції Врба.

Адреса до Корони, виготовлена сполуче-

ною мадарською опозицією, викликала якраз противні наслідки, як того може сподівали ся автори єї і проводирі тої опозиції. Она викликала загальне невдоволене у всіх партіях і подала причину до тайного і явного ворогованя. Вже тепер говорять, що дискусія над адресою по свѣтах буде дуже пристрастна і зможе дуже легко довести до того, що в палаті послів не знайдеться більшість для неї. Найострійше виступили против неї вже тепер Хорвати. Та її зовсім справедливо. Автори адреси поставили під нею підписи Угорщини, Славонії і Хорватії. Звідки приходять Мадяри заступати Хорватів? Др. Мацпура виступив длятого дуже остро в загребєнім „Tagblatt“ против тої адреси і доказує, що езекутивний комітет сполученої мадарської опозиції зовсім не мав права ставити під адресу також і імена хорватських послів, а то тим менше, що інтереси Хорватів зовсім не годять ся з інтересами Мадярів, висказаними в головних точках адреси.

На балканьскім півострові лагодять ся події, котрі зачинають у великій мірі звертати на себе увагу цілої Європи. Вєї змаганя Австро-Угорщини і Росії, щоби завести в Македонії якісь реформи, довели до нічого, а люта борба зачинає там прибирати щораз грізніший вид. Характеристикою тої борби єсть, що там виступають Болгари, Серби і Греки одні про-

тив других, а вєї разом против Туреччини і єї господарки в згаданім краю. Звістно загально, що по заповідженю реформ, ухвалених в Мірциштег, настав був на якийсь час спокій, але то недовго тревало. Щораз частійше почали в короткім часі ошєля показувати ся дружини ворохобників, вже не самих Болгар, але й Сербів а наконєць виступили ще й Греки, а в послїдних часах показало ся навіть, що вже лагодить ся нова ворохобня на великі розміри. Ось що доносять тепер із Солуня до Pol. Corr.:

В послїдних часах тайний довіз оружя і мунїції для узброєня болгарських і грецьких ворохобників в Македонії прибрав небезначні розміри. Ворохобникам удало ся призбирати такі запаси карабїнів, мунїції, пороху і динаміту, що то може вистати на кілька місяців, хоч би того всего з уживаню пересїчно більше як досі. З Болгарії перевозять найбільше через гірський перехід Деміркапу повнєше Мегомії і через гори Давонїца в сторони як Каратово. Недавно тому перевезено багато оружя і мунїції з Греції коло Георгїїци до санджаку Серфїдже, а навіть ріками Вардар і Струма перевозять нічною порою багато оружя. В окрузі Драма формують ся грецькі дружини ворохобників, а зброю і мунїцію для них довозять з Греції морем. Минувшого тиждня

Гріша.

(З російського — Ант. Чехова).

(Конець).

Бульваром надбігає дві великі „кіткы“ з довгими писками, з висуненими язиками і високо піднесеними хвостами. Гріша гадає, що й він мусить бігти і біжить за „кітками“.

— Стоїш ти! — кричить на него няня і сильно хапає его за плече. — Ти куди? Не говорили тобі, що маєш бути чемний?

А ось сидить якась няня і держить малий, низький конїчок з помаранчами. Гріша переходить по при неї і мовчки сягає по помаранчу.

— Як ти смієш? — кричить его товаришка, ударяючи его по рудці і відбираючи помаранчу. — Ти дурненький!

Гріша підняв би з найбільшим вдоволенем кусник блискучого скла, що так свѣтить ся пречудно як лампа коло его ніг, але боїть ся, що няня знов ударить его по рудці.

— Моє поважане! — чує нараз Гріша грубий, двїнсий голос майже над самим своїм ухом і бачить великого чоловіка з яними гузиками, що стоїть перед ним.

На его велике вдоволене подає той чоловік нянці руку, задержує ся з нею і починає розмову. Свѣтло сонця, туркот колїс, конї, ясні гузики, все то таке дивно нове і цілком

не безпечно, що душа Гріши наповнює ся чувством найкрасшого вдоволення і він нагає починає голосно сміяти ся.

— Ходім! Ходім! — кричить до чоловіка з яними гузиками і тягне его за полу.

— Куди маємо іти? — питає чоловік.

— Ходім — повтарає напіраючи Гріша.

Він хотїв би ще сказати, що було би дуже хорошо, колиби можна взяти з собою також тата, маму і кітку, але язик не може тих вєїх гадок висловити. По кількох хвилях нянька полишає бульвар і веде Грішу на велике подвірє, де ще лежить сніг. Чоловік з яними гузиками іде також з ними. Переходить попри купу снігу і брудні калужі, відтак ідуть брудними, темними сходами на гору і входять до комнаты. Тут страшна задуха, чути печене м'ясо, а якась жєницина стоїть коло печи і смажить котлети. Кухарка і нянька цілують ся, сїдають з тим чоловіком на лавку і починають шептати. Завиненому Гріши починає робити ся горячо і душно.

— Що то таке? — гадає він і поволи розглядає ся на вєї сторони. Бачить закоптілу стєлю, чорний гачок і дверці печи, що євоїми двома отворами страшно на него дивлять ся.

— Ма-а-мо! — відзиває ся боязливо.

— Но, но, но! — кричить нянька. — Будеш чекати?

Кухарка ставляє фляшку на стіл, двї чарки і булку. Обі жінки і чоловік з яними гузиками цокають ся чарками і щоть, чоловік з яними гузиками обїймає на перемїну раз няньку то знов кухарку. Відтак вєї троє починають півголосом єшвати.

Грішу притягає з непоборимою силою булка, він підходить ближше і єму подають кусник. Він їсть і приглядає ся, як нянька пє... І він рад би напитись.

— Дай, няню, дай! — просить.

Кухарка дає єму напити ся трохи з чарки. Він починає клипати очима, кривить лице і закаплює ся, відтак махає довго руками довкола себе а кухарка дивить ся і сміє ся. Коли прийшли до дому, оповїдає Гріша мамі, стїнам і ліжочкови, де він був і що бачив. Говорить більше личками і руками як язиком. Показує, як сонце свѣтить, як конї біжать, як дивила ся на него страшна печ і як кухарка пє...

Вечером не може заспати. Воляки з червоними лицами і патиками, великі котї з довгими червоними язиком, конї, блискучі кусники скла, кошичок з помаранчами, ясні гузики — все то збіло ся в сумїш в его голові і тяжко пригнітало мозок. Він перевертає ся в ліжочку на вєї боки, плете незрозумілі слова, а вєїнци починає плакати.

— Ти маєш горячку! — каже мама і гладить его долонню по горячїм чолї. — Звідки то!

— Печ! — плаче Гріша. — Шогава печ, іди геть!

— Він мусїв щось нестравного зїсти — каже мама.

І Гріша, хорий від множества вражїнь цілком для него нового свѣта, дістає від мамї ложочку рицинового олію...

прихоплено несподівано коло Орман недалеко Каваллі грецьке судно вітрилове, коли з него виносили на беріг нову посылку. Одного з пачкарів убито, а на березі знайдено 122 карабінів і 13 скринь з патронами; кораблеви удадо ся втечи. Серед таких відносин не дивота, що англійська праса завзиває вже правительство англійське, щоби оно відкликало своє призволене дане на „пробу“ для заведення реформ і щоби подумало о акції на великі розміри для заведення спокою і порядку на „близькім Веході“.

До „Köln. Zeitung“ доносять з Петербурга, що в Москві оснували ся в останніх часах дві великі партії політичні. Проводирями одної, національно-поступової партії суть кн. Трубецький, Хомяков і др. Організатори тої партії взяли ся енергично до діла і старають ся притягнути на свою сторону представителів земств, що їм мабуть не удасть ся, бо тога партія ставить собі за задачу зробити лад в краю при помочи теперішнього бюрократичного правління. Друга партія, яка оснувала ся в Москві, ставить собі за задачу православіє, самодержавіє і національність. Основателями сеї партії суть єпископ Николай і Серпухов, видавець „Московских Відомостей“, Грінмут, муж довіря Побідоносцева і др.

Небезпечний рух, який зачав проявляти ся серед російського селянства, спонукав правительство утворити 20 полків кавалерії для удержання порядку в краю. Доси уформовано вже 16 полків донських, кубанських і оренбургських козаків другого покликання; они мають бути розміщені в європейській Росії і на Кавказі, передовсім у всіх фабричних містах і містечках, як: в Юсовці, Зобруйську, Саратові,

Казани, Ризі і Лїбаві. Тягар удержання сих козаків спаде на населене, і для того деякі земства вже тепер подають просьби до царя, щоби їх увільнено від того тягару.

З поля війни нема майже ніяких вістий. Так само не знати, де перебуває російська фльота. В Токіо припускають, що она все ще стоїть в заливі Камранг. З Парижа доносять тепер, що тамошний япанський посол др. Мотона поробив у міністра справ заграничних кроки в цілі звернення его уваги на то, що російські кораблі перебувають в заливі Камранг а тим самим і запротестував в імені япанського правительства против нарушенія нейтральности зі сторони республіканської Франції против деспотичної Росії.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 21-го цвітня 1905.

— **Літній курс в львівській університеті** починає ся дни 3 мая а кілчить ся 31 липня. Впис студентів визначено від 25 цвітня до 10 мая. До 18 мая можна вписувати ся за дозволом деканатів, до 31 мая за дозволом сенату.

— **Відозва до загалу учителів і учительок.** Руске товариство педагогічне поділило свої праці на поодинокі секції в цілі скорійшого їх поладжуваня. Між иншими утворено шкільну секцію, котрої задачею буде займатися ся справами народного учительства і народного шкільництва. Секція таа буде відбувати свої засідання кожної першої неділі в місяці о год. З по полудни в канцелярії товариства при ул. Сикстуській ч. 47 у Львові. В засіданях секції можуть брати участь всі учителі і учительки, що суть членами товариства. Коли би хто з ин. Товаришів(ок)

задля перенон не міг прибувати на засідання секції, то зволить письменно зголошувати свої уваги і бажання під адресою товариства, а секція ними займе ся і покориєтє ся. На останнім своїм засіданні за цвітень с. р. рішила секція, що прийняв і Виділ: I. щоби на будуче устроювати в комнатах товариства відчити для пародного учительства, що причинило би ся так до его дальшого образованя як і до скріплення сил через таку сполуку. — II. Щоби в часописі фаховій „Учителью“ поміщувати інтерпретацію законів шкільних. — III. Щоби в найближнім часі зайняти ся ревізією підручників шкільних руских з увзглядненем обставин: що належить з них усунути, а що пового ввести. — IV. Щоби зимовою порою в комнатах товариства устроювати ряд забав з танцями і концертів для родин учительских, з чого дохід мав би призначувати ся в часті на цілі товариства взаїмної помочи народних учителів, а в часті на цілі інституцій, удержуваних товариством. Як з наведеного оказує ся, есть то програма доволі обширна, а єї зреалізоване вимагало би чимало сил. Тому то головний Виділ есть тої гадки, щоби для успішного переведеня кожної з повисених справ утворити відповідні комітети. Найближше засіданє секції шкільної відбуде ся вже в руску провідну неділю о год. 3-ій по пол. в локалі товариства. Головний Виділ має повну надію, що Вп. ин. Товариш(ки) зберуть ся як найчисленнійше та дадут сям доказ своєї зрілости. — Від гол. Виділу рус. тов. пед. у Львові: *О. Іван Чапельский*, голова. *Олекса Гайдукевич*, голова секції.

— **Новинь.** З Дави в Семигороді доносять: З причини безнастанних дощів і спливаючих з гір вод вилила ріка Марош. Місцевість Вулкан стоїть під водою. Один дім завалив ся, иншим грозить то само. Зелізнячий пасин перерваний, в наслідок чого рух поїздів товарних здержано на 10 днів. Рух особовий удержує ся при помочи пересіданя.

— **99-ті роковини уродин і 99-тий правнук.** Перед кількома днями обходила у Відни вдова по учителі Ева Ягода 99-ті роковини своіх

Промінь сонця в молодості...

(З французького — Генрика Рему).

В богато устроєнім мешканю над озером жєневским сидів звістний маляр Кароль Роберт у вигіднім фотели коло візна і приглядав ся, може все сотий раз верхком гори Мон Блян, що в світлі заходячого сонця рожево сияли, між тим як вершки низше положених гір і глибокі долини потапали вже в тїни вечірнього сумерку. Якась мягка сумовита задума красила нині хороше лице маляря і видно було по его очах, що в его души пробудив ся спомин якоїсь давної події.

Нараз спочила на рамени старця рука молодого, може двайцять-чотирилітнього молодця. Той обернув ся здивований, що хтось будить его з его снів.

— Ти, любий Генрику... я не чув, як ти входив; то красно з твоєї сторони, що відвідуєш мене; мій гостець засуджує мене на домашний арешт.

— Дорогий вуйку — засміяв ся молодець — нині то вже другі мої відвідини у вас; перший разви були так задумані, що взагалі не замітили мене. Ви так задивили ся на ту пречудну околицю, що всею проче для вас не естувало. Ах, як розумію я ваші твори, коли бачу вас ще тепер, як ви глибоко переймаєте ся і одушевляєте ся красою наших чудесних Альп. Ого, мені здаєть ся, що я бачу навіть сльози в ваших очах!...

— Дитино — сказав старий маляр, стискаючи з любовію руку свого прибраного сина — сям разом ти трохи помиляєш ся. Глядячи саме тепер на Мон Блян, думав я про Монте Роза і пригадав собі на одно ество, не таке поважне, як ті гірські великани, але за те миле. — І він легко зітхнув.

— Вуйку, вуйку — говорите або за багато або за мало... заложу ся, що тут розходить ся о якусь любовну історію з молодих літ... Чи я відгадав?

— Любовну історію? Ні, Анрі, моє ціле житє було тількими річами занятє... розходить

ся тут о дрібну, дуже дрібну частину мого життя, котрої змієт для мене дорогий, бо... Але я розповім тобі ту історію, бо нині маю охоту і аж просто тужу за тим, щоби з кимсь о тім поговорити. Отже слухай:

Може тому бути сорок три або чотири роки; тоді робив я твому дідови великі клопоти, просячи его, аби позволив мені покинути теологію а посвятити ся малярству. Поважний старий пастор ніяк не міг того зрозуміти; я кровавив ему серце. І слідуючі тиждні, які прийшли по тім моїм рішеню, були сумні для нас. Вкінци одної неділі по проповіді велів мене мій отець покликати до себе і сказав:

— Я горячо молив ся до Господа і він вислухав мене! В моїй душі настає спокій. Нехай тебе Господь веде і хоронить на дорозі, яку ти собі сам вибрав, а котра є небезпечнійша, як та, яку я для тебе призначив. Як мені говорив професор Кьлод, ти маєш талант; він переглядав твої рисунки, які я ему предложив. Однак ти мусиш пильно, дуже пильно над собою працювати і то в місяці для малярства відповіднім. Отже мій сину, поїдеш до Риму, але знаючи, як мої средства скупі, мусиш в тім великім і хорошім місті дуже обмежити ся, вести житє як пустинник і так довго там лишити ся, аж з Божою помочію доведеш до чогось...

Так говорив мій отець, поважний, люблений і добрий пастор в Б...

В тих часах, любий Генрику, подорож до Риму не була ще звичайною прогулькою як нині. Коли я пустив ся в дорогу, було літо, тому постановлено, що півперек Альп маю відбути подорож пішки і їти найкоротшою дорогою просто до Міляна. Той старий спосіб подорожуваня дуже мені подобав ся і я надіяв ся, що по дорозі збогачу неодним образом мою малярську мацу. З горністрою на плечи перейшов я гору св. Бернгарда, зійшов в долину Аості, минув Вальдовію і опинив ся щасливо над берегами Сессі. Робила ся ніч, коли я прийшов над берег і дармо глядав за яким мостом або кладкою. Я вже ладив ся перейти ріку в брід, коли побачив в однім місці кілька вистаючих скалистих порогів, котрі від біди могли послужити за міст. Не надумуючись,

скачу зручно з одного каменя на другий. Але нараз посовгую ся на однім сльизькім камені і паду так нещасливо, що не можу піднести ся. В правій нозі чую острый біль; я зломив або вивихнув ногу, сам я не знав, що мені стало ся. Одно лиш я бачив, що без помочи тяжко буде мені їти дальше.

Я не міг нічого зробити, як лиш при помочи рук добити ся з тяжким трудом до берега; там положив ся я як ранений на поли битви і взивав помочи, але як мені видавало ся, на дармо. Мав я провести так цілу ніч в тій дикій стороні, де може вовки або й инші ялі звірі по ночі волочили ся? Та гадка була для мене найстрашнійша! Але Бог вислухав моє молитви. Я почув шест в корчах, відтак легкі, скорі кроки, а вкінци передомною опинила ся хороша, молода дівчина. Щось такоого принадного і любого пе надіяв ся я побачити в тій дикій стороні. І ще нині стоїть она перед моїми очима, як я єї бачив тоді, а відтак ще кілька розкішних тижднів. Мала сімнадцять літ, як на свій вік була висока і струнка, легко опалене від сонця лице окружало буйне золотаве волосє, а єї очи гляділи і світляли ся так лагідно як місяць. Одже єї складала ся з червоного кафтаніка і ясної в смуги спідниці, то було всео. В єї поставі було щось благородного, чистого, невинного і пригадувало на казочні стати біблії. Она сейчас пізнала, о що розходить ся. На половину по французьки на половину по італіянськи сказала мені, аби я був ще хвилю терпеливий; помогла мені вигіднійше положити ся і щезла.

По кількох хвилях вернула в товаристві двох сильних як дубчаки паробків, котрі принесли з собою ноші. На тих ношах занесли мене паробки під єї проводом до малої оселі, де було кілька досить від себе віддалених хат, з котрих одна мала вивіску з написом Albergo del Aiuro.

Тут мешкала Марія, мій ангел спаситель, з своєю матерію, котра вже від кількох літ була вдовою. Она хоч була лиш простою селянкою, мала велике поважанє в цілій околиці, а то раз задля того, що була дуже милосердна і учинна, а друге, бо святищенє в Ст. Виктор, в сусіднім селі, був єї брагом.

уродив. У старенької бабусі зібрали ся того дня з желявими діти, внуки і правнуки, з виїском лиш одного, 99-го з черги правнука, котрий сего дня перший раз побачив дневне світло.

— **Самоубийство гімназьяльного професора.** З Реки доносять: В понеділок вечером застрілив ся в тамоннім готелі „Европейскім“ 45-літній професор гімназії з Праги, Рихард Котика, котрий прибув там того дня по полудні з Опатії. Причиною самоубийства мала бути невилічима недуга.

— **Рабунок в поїзді.** З Кольонії доносять: Оногди в поїзді в поєїшнім поїзді, що ішов з Дуїсбурга до Кольонії в Німеччині, напало двох злочинців на директора кольоньскых залізниць окружних, що сидів в переділці першої класи. Злочинці повалили его на землю, заткали уста, а відтак гроячи револьверами, зрабували ему цілу готівку і золотий ланцюжок.

Телеграми.

Рим 21 цвітня. Агітаційний комітет служби залізничної радить нині над справою залишення страйку.

Петербург 21 цвітня. Як доносить „Русск. Слово“ з доброго жерела, чутка, мов би президент комітету міністрів Вітте подав ся до дімісії, єсть безосновна.

Петербург 21 цвітня. Петербургска Агенція телеграфічна довідує ся з Пекіну, що російський посол в Пекіні Лессар помер там мивушної ночі.

Сполучене Крети з Грецією.

Капеа 21 цвітня. На вчерашнім засіданні палати послів, коли старший комісар кн. Юрій

Не буду оповідати про подробиці мого поміщення в Albergo del Auriga. Сьвященик з Ст. Виктор, Марії вуйко, був моїм лікарем. Він сконстатував звихнене ноги, котре однако не було надто небезпечно і велів робити зимні оклади. Мене умістили в малій, але в чистій комнатці, на сіннику, випханім кукурузяним листям, в чистенькій постелі і я чув ся вскорі незвичайно добре.

Коли мені вільно було вже вставати, ходив я опертий на рамени Марії на малі проходи. Пізнійше ходили ми вже лиш побіч себе аж до одної великої ялиці, де сідали на траву. Поволи наші розмови стали сердечнійші і довірочні, хоч цілком невинні; она оповідала мені о своїх дитинячих літах, які провела в тій вузькій долині, між тими високими горами, а я говорив їй о берегах женеваського озера, о моїх родичах і моїх плянах на будучність.... Часто лучало ся, що ми мовчки побіч себе сиділи і гляділи на вершок Монте Розі, що сяючо відбивав ся від голубого небосклону.

Моя нога була вже цілком вицвєна, а мимо того я зволікав з дня на день і мені часто видавало ся, немов би я вже дійшов до ціли моєї подорожі. Але натяки доброго сьвященика дали мені скоро пізнати, що мій довгий побут в Albergo del Auriga — дивують мою господню. Одного дня пополудні виїшли ми з Марією шукати цвітів і після нашого звичаю піїшли досить далеко. Вертаючи відпочивали ми сидючи на великім мармурнім камені; она вязала китицю, а я глядів на неї.... Нагле подивилась она на мене своїми хорошими, лагідними і ніжними очима і сказала:

— Карльо, вуйко кажуть, що ви вже мусите від нас іти!

Ті слова викликали світло в моїм мозку; не відповівши ні слова, положив я свою руку між єї долоні і розплакав ся як дитина. Бліда і налякана встає, кладе китицю цвітів на мої коліна і поволі, не оглянувши ся ні разу на мене, іде до дому. В моїй голові бороли ся всілякі гадки, відтак по тім горячковім зворушенню заводило мною ослаблене і я лишив ся на тім самім місци аж до вечера. Вкінці найшов я силу і відвагу вернути до Albergo del Auriga.

грецкий подав до відомости, які поробив кроки в справі прилученя Крети до Греції, ухвалила палата серед грімких оплесків резолюцію жадаючи прилученя Крети до Греції і завізвала кн. Юрія, котрому висказала довіре, щоби він повідомив о тім держави. Опісля ухвалено повідомити о тім консулів заграничних, а наконець зложили посли присягу на імя грецкого короля Юрія І. і на грецку конституцію.

Капеа 21 цвітня. На провінції відбули ся вчера численні збори народні, на котрих ухвалено також сполучене Крети з Грецією.

Петербург 21 цвітня. (Петерб. Аг. тел.). Цар висказав участникам конференції для потреб промислу рільничого під проводом Вітте'го подяку за їх діяльність. До конференції, яка має зібрати ся під проводом Горемікіна для справи скріплення селяньскої посілости ґрунтової, покликано з помежи членів конференції під проводом Вітте'го лиш радника державного Кутлера і тайного радника Шванбаха.

Петербург 21 цвітня. (Петерб. Аг. тел.). З Годсидон доносять під датою 20 с. м., що армії яланьскі поступають наперед в північнім напрямі. Попереду іде кавалерія під командою ген. Агіама.

Льондон 21 цвітня. З Шангаю доносять до Morning Post: Російський кружляк „Асколд“ набрав пині вугля. Він тепер вже инакше помальований і подібний до американьского воєнного корабля. Часть машин, котрі по его розбросю усунено, заступлено тепер новими. 5 хіньских кораблів одержало приказ пильувати, щоби „Асколд“ не виплив з порту.

Марії там не було, стіл був накритий лиш для двоох осіб. Господня, вправді трохи змішана, але мимо того як все вічлива, подала вечерю. Ми з'їли мовчки. Вкінці не піднімаючи очий, відважив ся я спитати:

— Вашої дочки нема дома?

— Ні, сінїор Карльо, брат потребував єї і прислав по неї.

І чим раз більше змішана, почала збирати зі стола, а я встав мовчки і виїшов.

На другий день перед веходом сонця сидів я під великою ялицею, коли до мене наблизив ся сьвященик. Він приступив до мене і відозвав ся просто, без викрутів і щиро:

— Моя дитино, Марія вєсь мені сказала.... Ви обоє ще дуже молоді, невинні і добрі і не замітили, що почало ворухити ся в ваших серцях. Але то чувство треба придавити, бо в тім житю ділить вас вєсь: стан, виховане, віра, ваша родина і зване, якому ви хочете посвятити ся. З Божою помічю найдете знов спокій душі, ваші науки і побут в Римі улекпить вам то. А Марию Господь також охоронить. Она дитина тих гір, нехай она своє жите скінчить тут, де розпочала.... За два, три роки віддасть ся і робота і журба лишают мало часу на жалі і мрії. Ви не відповідаєте, а однако мусите згодити ся і ще нині покинути нашу самотну долину.... В імени Марії цілую вас на прощанє і будьте здорові, нехай вас Бог хоронить і проводить!

Старий, честний сьвященик сердечно мене обіймив....

Дві години пізнійше був я вже далеко, далеко від Albergo del Auriga.

— Любий вуйку, ви ніколи не гадали о тім, аби побачити ще ту дівчину?

— Ніколи.... Я хотів заховати єї образ в моїй душі, хотів єї бачити перед собою все такою чистою і так невинною, як була, коли я бачив єї послідний раз.

Анрі нахилив ся до старого чоловіка, обіймив его і поцілував так ніжно, щиро і сердечно, як ніколи перед тим.

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
В ДЕНЬ		
	6:00	З Кракова
	6:10	„ Іцкал, Делятїка, Чорткова
	7:30	„ Рави рускої, Сокала
	7:40	„ Підволочиск, Бродів
	7:45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8:00	„ Самбора, Хирова
	8:10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8:20	„ Яворова
	8:55	„ Кракова
	10:02	„ Стрия, Борислава
	10:20	„ Рашева, Любачева
	11:25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1:10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1:30		„ Кракова
1:40		„ Іцкал, Калуша, Чорткова
2:30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятїна
	4:35	„ Стрия, Хирова, Тухай
	4:45	„ Яворова
	5:03	„ Вєдвця, Сокала
	5:30	„ Підволочиск, Бродів
	5:40	„ Кракова
	5:50	„ Іцкал, Жидачева
В НОЧІ		
8:40		З Кракова
	9:10	„ Іцкал, Чорткова, Потутор
	9:50	„ Кракова
	10:00	„ Самбора, Хирова
	10:20	„ Підволочиск, Бродів
	10:40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12:20		„ Іцкал
2:31		„ Кракова
	3:25	„ Тернополь, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
В ДЕНЬ		
	6:20	До Іцкал, Жидачева, Потутор
	6:30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6:45	„ Лавочного, Борислава
	6:50	„ Яворова
8:25		„ Кракова
	8:35	„ Кракова
	9:10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9:25	„ Самбора, Хирова
	10:35	„ Тернополь, Потутор
	10:45	„ Черновець, Делятїка
	10:50	„ Вєдвця, Сокала, Любачева
1:55		„ Підволочиск, Бродів
2:45		„ Іцкал, Потутор, Чорткова
2:55		„ Кракова
	3:05	„ Стрия, Хирова, Тухай
	3:30	„ Рашева, Любачева, Хирова
	3:40	„ Самбора, Хирова
	5:48	„ Яворова
	5:55	„ Коломиї, Жидачева
В НОЧІ		
	6:20	До Кракова
	6:40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7:05	„ Рави рускої, Сокала
	9:00	„ Підволочиск, Бродів
	10:05	„ Перемишля, Хирова
	10:42	„ Іцкал, Залїцк, Делятїка
	10:55	„ Кракова
	11:00	„ Підволочиск, Бродів, Залїцк
	11:05	„ Стрия
12:45		„ Рави рускої, Любачева (кождої неділі)
2:51		„ Кракова
		„ Іцкал, Чорткова
	4:10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пєра нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Чає середнє-європейскій від львівського о 36 міл. В місті видають білєти їзди: Агенція Ст. Соколовського в касажі Гавсманн ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білєти звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Крайцких ч. 5 в кодзірю, сходи П. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР”

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,
Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на 4% і оплачує за вкладників податок рентовий від процентів; для ошадження коштів посліжки можна присилати гроші чеками Щадниці поштової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жаданє звертає ся вкладку кождого часу навіть без виповідження (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Дністер“ своїм членам на 6%; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотeki або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Дністра“.

ЧЛЕНАМИ можуть бути тільки члени обезпечені в „Дністрі“.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні ціли. — Дотепер уділив „Дністер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Тов. кредит. „Дністер“ з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	1,783.673 К	Позички уділені	1,616.402 К
Удїли членські	139.117 К	Цінні папери	123.627 К
Фонди резервові	26.576 К	Льонаці?	169.456 К
		На рахунку біж.	81.968 К

Агенция дневників

Ст. Соколовского
Львів, П а с а ж
Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій агенції находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждєвника ілюстрованого“. — До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш та агенция.

Інсерати

(оповіщення приватні)

до всіх дневників краєвих і заграничних приймає виключно Головна Агенция дневників Ст. Соколовского Львів, П а с а ж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

В А В К Ц Й Н І Й Г А Л И

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,

старинности і все можливе до домового уладження.

Порозуміне з провінцією писемно.

Вступ вільний цілий день.